dosar nr. 5r-98/2024 (4-24003530-12-5r-05012024)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 mai 2024 **municipiul Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător - Cuşcă Liliana
Grefier – Dmitriev Victor

Cu participarea agentului constatator – Omelianovici Stanislav
În lipsa contravenientului – Panuş Sandu

examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de Panuş Sandu împotriva procesului-verbal MAI06 176119 din data de 21.12.2023 şi decizia agentului constatator din aceiaşi dată, în baza art. 238 alin. (2) Cod contravenţional,

a c o n s t a t a t :

Prin procesul-verbal cu privire la contravenţie MAI06 176119 din 21.12.2023, întocmit de către agentul constatator al DP Chişinău a INSP în privinţa lui Panuş Sandu, ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 18 u.c., ce constituie 900 lei pentru faptul că *„la data de 21.12.2023, ora 15:25, cet. Panuş Sandu aflându-se în *****, *****, fiind la volanul automobilului de model ***** a parcat neregulamentar autoturismul, astfel blocând accesul de intrare/ieşire din curte, teritoriul adiacent drumului, astfel ignorând prevederile pct.70 din RCR, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod contravenţional".*

La data de 26.12.2023, Panuş Sandu a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr.MAI06 176119 din 21.12.2023 şi deciziei agentului constatator din aceiaşi dată de sancţionare a sa, solicitând încetarea procesului-verbal cu anularea amenzii prevăzute de procesul-verbal cu privire la contravenţie, şi, cu anularea punctelor de penalizare aplicate prin procesul-verbal.

Agentul constatator din cadrul al DP Chişinău a INSP, Omelianovici Stanislav în şedinţa de judecată a susţinut procesul-verbal cu privire la contravenţie şi a solicitat respingerea contestaţiei ca una neîntemeiată. A mai indicat că, Panuş Sandu a parcat automobilul în faţa INSP-lui, la ce i s-a făcut observaţie pentru înlăturarea mijlocului de transport, deoarece în acel loc parcarea nu se permite, la ce ultimul insista să se parcheze în acel loc pentru a depune o plângere, respectiv s-a solicitat ajutorul agenţilor INSP. În urmă la ce petiţionarului i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie în temeiul art.238 alin.(2) Cod contravenţional.

Contestatarul Panuş Sandu, fiind citat legal, la şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă, nu a solicitat amânarea şedinţei şi nu a comunicat instanţei motivele neprezentării sale, motiv din care, în conformitate cu prevederile

art. 455 Cod contravenţional instanţa a considerat posibilă examinarea contestaţiei în lipsa contestatarului legal citat.

Audiind participanţii la proces, studiind materialele cauzei, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestaţia, din următoarele considerente.

Instanţa de judecată stabileşte că, contestaţia este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, fiind respectate pe deplin.

Conform art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea fapte contravenţionale presupune o activitate a agentului constatator de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţional sau de trimitere a dosarului, după caz, către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul- verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La caz, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie MAI06 176119 din data de 21.12.2023, Panuș Sandu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 18 u.c., ce constituie 900 lei pentru faptul că *„la data de 21.12.2023, ora 15:25, cet. Panuș Sandu aflându-se în *****, *****, fiind la volanul automobilului de model ***** a parcat neregulamentar autoturismul, astfel blocând accesul de intrare/ieşire din curte, teritoriul adiacent drumului, astfel ignorând prevederile pct.70 din RCR, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art.238 alin.(2) Cod contravenţional”.*

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de § 2 al art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat în raport de aspectele formale, instanţa a constatat că acesta a fost întocmit cu respectarea tuturor cerinţelor impuse de art.443 Cod contravenţional, sub sancţiunea nulităţii procesului-verbal de contravenţie care se poate constata şi din oficiu, procesul-verbal cu privire la contravenţie fiind corect completat sub aspectul numelui, al prenumelui şi al calităţii agentului constatator, al numelui şi al prenumelui persoanei în privinţa căreia este pornit procesul contravenţional, a faptei săvârşite şi datei comiterii ei, precum şi a semnăturii agentului constatator.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura petentul, instanţa a reţinut următoarele.

Potrivit art.7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art.381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art.6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi ar aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art.6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art.6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Potrivit art. 238 alin. (2) Cod contravenţional, constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 18 la 30 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare pentru *staţionare sau parcare în locuri interzise*.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie contestat de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul „in dubio pro reo".

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art.425 alin.(4) Cod contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului, fără a prezenta înregistrările ***audio/foto sau video*** cu fapta incriminată contestatarului, or, contravenţia imputată petentului Panuş Sandu face parte din capitolul XIII a Codului contravenţional şi după cum se deduce din procesul-verbal întocmit la

constatarea acesteia de către agentul constatator nu au fost utilizate mijloace tehnice speciale.

În sensul art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului „*in dubio pro reo*". În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul „*in dubio pro reo*" este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravenţional şi, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo*", toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare „expropriis sensibus", adică „după propriile sale simţuri", a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane, iar prin urmare, pentru susţinerea acestora, urma să se prezinte în şedinţa de judecată, dar şi să prezinte alte probe cu privire la cele constatate.

În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul parcării neregulamentare a unităţii de transport, de către petentul Panuş Sandu.

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, potrivit pct.70 RCR prevede că staţionarea este interzisă: a) în locuirile în care este interzisă oprirea; pe drumurile publice cu o lăţime a carosabilului mai mic de 6 m; c) la ieşirea de pe teritoriile adiacente drumului; d) pe sectoarele de drum cu declivitate pronunţată, semnalizate prin indicatoarele 1.14.1 şi 1.14.2; e) la cererea agentului de circulaţie, atunci când se creează obstacole desfăşurării unor evenimente publice, trecerii coloanelor oficiale sau se periclitează prin aceasta siguranţa publică, chiar dacă în lipsa acestor situaţii staţionarea este regulamentară

În circumstanţele date, potrivit principiului „actori incumbit probation", cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o şi dovedească, astfel, instanţa de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către Panuş Sandu a contravenţiei imputate, la materialele dosarului contravenţional ne fiind anexată nici o probă în acest sens, fiind anexat doar procesul-verbal cu privire la contravenţie.

În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul că contestatarul Panuş Sandu, la data de 21.12.2023, ora 15:25, aflându-se în *****, pe *****, fiind la volanul automobilului de model ***** a parcat neregulamentar autoturismul, astfel blocând accesul de intrare/ieşire din curte, teritoriul adiacent drumului, astfel ignorând prevederile pct.70 din RCR, prin ce ar fi comis contravenţia prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod contravenţional.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată contravenientului și prevăzută de art. 238 alin.(2) Cod contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

Potrivit art.441 alin.(1) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravenţională.

În conformitate cu art.461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei.

Raportat la cele invocate mai sus, având în vedere prezumţia de nevinovăţie de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislaţiei naţionale şi internaţionale, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanţele cauzei, instanţa va statua că Panuș Sandu nu se face vinovat de săvârşirea contravenţiei imputate şi va admite contestaţia cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie MAI06 176119 din 21.12.2023 şi va dispune încetarea procesului contravenţional în privinţa lui Panuș Sandu, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin.(2) Cod contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 18 u.c. (900 lei) şi 4 puncte de penalizare.

Conducându-se de art. 441, 448, art.455, art.462-463 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestaţia depusă de către Panuș Sandu.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 176119 din 21.12.2023, întocmit de către agentul constatator al DP Chișinău a INSP în baza art. 238 alin.(2) Cod contravenţional în privinţa lui Panuș Sandu şi decizia din aceeaşi dată, de aplicare a sancţiunii sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceia ce constituie 900 lei, cu încetarea procesului contravenţional în privinţa acestuia, din motivul lipsei faptei contravenţiei.

Hotărârea este cu drept de recurs în Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței, judecător Cușcă Liliana